

lotteriets Lodder ere forøgede, ikke een men flere Gange og ogsaa paa en lignende Maade som den, her er foreslaaet. Man ser, at Rigsdagen Gang efter Gang er gaaet ind paa en Forgølse af Klasselotteriets Lodder. Naar man saaledes ser tilbage paa Fortiden og ser, hvad der er sket, kommer man straks til at sige til sig selv: Ja vel, du er imod, at Statens Skatteindtægter i Øjeblikket forhøjes, du synes ikke om et saadant Lovforslag, om, at Statens Indtægter forhøjes; men kan du virkelig modsætte dig et saadant Lovforslag, vil en Modstand mod dette Lovforslag ikke blive saa temmelig virningsløs, naar man ser tilbage paa, hvad der hidtil er foregaaet her i Landet? Jeg kan ikke være blind for, at denne Betragtning fremtræder med nogen Vægt, og jeg tvivler om, at man i Grunden med nogen Kraft kan modsætte sig en Fordring fra Finansministeriet om, at Klasselotteriets Lodder skulle forøges i Antal, thi Finansministeren kan jo møde og pege paa den Kendsgerning, at Spilletrangen er til Stede: Folk ville have Lodder, de kunne ikke faa de Lodder de ville have, og hvad bliver Følgen? De spille saa i udenlandske Lotterier, i tyske Lotterier, det hamburgske, det braunschweigiske, eller hvad de nu hedde, og de spille paa, hvad der er endnu fordærveligere, paa Præmieobligationer, udstyrede i Masser af Andelsportioner. Alt det kan Finansministeren paapege og sige: Maa jeg bede om en Forgølse af Klasselotteriets Lodder? Det vil derfor blive vanffeligt, siger jeg, at modsætte sig det, men — og nu kommer egentlig den Bemærkning, jeg har forlangt Ordet for at gøre — det er min Mening, at naar man her skrider til en saa stærk Forgølse af Statens Skatteindtægter, som her tilsigtes, nemlig med op ad mod en halv Million Kr., kunne vi ikke andet fra vor Side end forlange Kompensation. Skulle vi forøge Statskassens Indtægter med en saa stor Sum, ville vi samtidig have Godtgørelse paa andre Omraader, og det Godtgørelse paa Skatteomraader, hvor det kan komme til Gavn for samtlige Samsundsklasser. Det er nu min Mening, hvorvidt den er rigtig, har jeg ikke Materiale til at bevise, at Klasselotteriets Lodder afsættes fuldt saa meget til Smaaafolk som til de mere bemidlede Samsundsklasser. Jeg tror, at der er en overordentlig Mængde Smaaafolk her i Landet, der spille i Klasselotteriet, og derfor vilde jeg, naar jeg skulde til at tænke paa Kompensation ved denne Lejlighed, navnlig henvende min Tanke paa Kompensation paa saadanne Ting, som kunde komme ikke alene Samsundet som Helhed til gode,

men ogsaa særlig komme til gode for Smaaafolk. At angive, i hvilken Retning man vil have Kompensationen, kan ikke være noget Forlangende, der kan stilles her ved første Behandling, men jeg antager, at dette Forslag, skønt det skal fremmes hurtigt, dog alligevel ogsaa gaar i et Udvalg og der vil kunne faa en mere indgaaende Behandling, end det kan faa her for Øjeblikket. Jeg antager, at der saa vil blive Lejlighed til yderligere at forhandle om, hvilke Fordringer man skal have frem i Retning af Kompensation for de forøgede Indtægter, man her giver Statskassen.

Bust: Da jeg hørte det ærede Medlems for Ringløbing Amts 1ste Valgkreds (S. C. Christensen) første Udtalelse, frygtede jeg for, at han var en absolut Modstander af Lovforslaget, men han endte jo med at sige, at han godt vilde kunne gaa med til Lovforslaget, naar vi kunde faa en passende Kompensation paa andre Omraader, og det er jeg fuldt ud enig med ham i. Hvad dette Lovforslag angaar, vil jeg tillade mig at nævne, at, som alle ærede Medlemmer ved, har Klasselotteriet til Dato haft sin egen Paragraf paa Finansloven, nemlig § 7, og det kalkulerede Overskud af Klasselotteriet staar nu der opført med 1,034,000 Kr. Vi kunne altsaa sige os selv, at naar vi vedtage dette Lovforslag, vil dette Overskud, som den sidste ærede Taleur udtalte, stige omtrent med $\frac{1}{2}$ Mill. Vi ville altsaa alene paa denne Konto have en ren Nettoindtægt for Statskassen af ca. $1\frac{1}{2}$ Million. Jeg vil for mit Vedkommende sige, at jeg holder ikke af ny Skatter, men det forekommer mig, at Skatter, der indkræves paa den Maade, som det sker ved Klasselotteriet, ere nogle af de heldigste Skatter, som vi have, thi vil Folk ikke spille i Lotteriet, kunne de da endelig lade være. Og dernæst antager jeg, at i sin store Almindelighed er det ikke den fattigste Del af Befolkningen, der spiller i Lotteriet, for de Folk skulle virkelig have Klæder og Føde, førend de skulle have noget til Lotterispil. Maaſte kan en enkelt være saa stærkt hengiven til at spille, at han derfor kan sætte Hensynet til det nødvendige til Side — vi ved jo, der er brodne Kar i alle Lande — men jeg tror ikke, det kan siges i al Almindelighed, at de fleste Lotterispillere findes blandt dem. Derfor forekommer det mig, at denne Maade at indkræve Skatter paa ikke er af de heldigste. Da den forrige Finansminister for nogle Aar siden kom med et Forslag om at forhøje Loddernes Antal med 15,000, saa vidt jeg erindrer — vi gif kun til en Forhøjelse af